

Говгаленко В. О., Пугач Д. С., студентки,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Слободська І. А., старший викладач

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ В УКРАЇНІ

Правове регулювання як напрям діяльності публічної адміністрації, спрямоване на створення оптимальних відносин суб'єктів господарювання і держави, зокрема у контексті гарантування і захисту законних інтересів, прав та виконання покладених на них, згідно чинним законодавством, зобов'язань. Загалом держава встановлює певні правила поведінки, а суб'єкти господарювання мають їх виконувати, оскільки тільки в такому випадку можлива їх діяльність у сфері економіки країни. При порушенні таких правил настає відповідальність, що негативно впливає на сам процес їх функціонування як суб'єктів визначеної діяльності. Для регулювання діяльності суб'єктів господарювання держава має враховувати стан економічного розвитку країни, оскільки його нестабільність може істотно впливати на вибір такими суб'єктами виду економічної діяльності або ж, при динамічному розвитку окремої сфери економіки, можуть створюватися умови для монополізму, що негативно впливає на таку ж діяльність інших суб'єктів господарювання. Тому державна політика має бути обґрунтованою і цілеспрямованою, враховувати несприятливі фактори та створювати умови для їх ліквідації.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» державна регуляторна політика у сфері господарської діяльності – напрям державної політики, спрямований на вдосконалення правового регулювання господарських відносин, а також адміністративних відносин між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання, недопущення прийняття економічно недоцільних та неефективних регуляторних актів, зменшення втручання держави у діяльність суб'єктів господарювання та усунення перешкод для розвитку господарської діяльності, що здійснюється в межах, у порядку та у спосіб, що встановлені Конституцією та законами України [2].

Проаналізувавши Концепцію вдосконалення державного регулювання господарської діяльності [1], погоджуємося, що для ефективного і конкурентного зростання економіки держави необхідно створення робочих місць. При цьому рівень надходжень податків до бюджету покращиться, адже збільшуватиметься кількість учасників – суб'єктів

господарювання. Однак вважаємо, що необхідною умовою для введення стабільного економічного зростання країни є зменшення суми такого оподаткування, оскільки надмірні податки, особливо на початку діяльності підприємств, не дозволяють їм збільшити обіг коштів, що і спричиняє малий прибуток, особливо стосовно мікропідприємств та малих підприємств, що часто і призводить до їх ліквідації, як результату неплатоспроможності. Стабільність же полягає в постійному надходженні коштів до бюджету країни.

Таким чином, нинішнє завдання держави полягає у створенні регуляторної політики спрямованої на покращення відносин у сфері господарювання з урахуванням рейтингу визначених критеріїв, зокрема потрібно підвищити рівень контролю й оцінки ефективності рішень щодо отримання дозволів на будівництво для підприємців, а також враховувати перспективи й ризики під час визначення доцільності надання таких дозволів; спрямувати регуляторну політику щодо покращення технічних умов для електропостачання, адже цей критерій у нинішньому суспільстві забезпечує основи ефективного підприємництва; спростити ведення зовнішньоекономічної діяльності шляхом імплементації міжнародних договорів; спростити процедуру ліквідації підприємств, звісно це зменшить суму податків, але забезпечить з'ясування реального стану економіки, що дозволить отримати відомості про необхідність створення нової або ж покращення економічної політики у сфері господарювання. Також потрібно розглянути ефективність налагодженого регулювання щодо реєстрації прав власності; захищеності інвесторів, оскільки реальні інвестиції в економіку дозволять отримувати більшу суму коштів від оподаткування більшої кількості підприємств, що унеможливить розвиток монополізму тих підприємств, в яких обіг коштів, а тому й прибуток, є більшим, дозволить встановити вимоги до вищого рівня якості продукції підприємств, обладнання; рівня оподаткування, тобто, якщо для економіки країни потрібно більший обіг коштів, то необхідно знизити такі податки, оскільки тоді більше підприємців прагнутимуть до ведення чистого бізнесу; виконання контрактів має регулюватися дієвим і чітко визначеним нормативно-правовим забезпеченням, тому пропонуємо під час реєстрації надавати перелік таких регуляторних актів кожному підприємцю залежно від виду його діяльності. Це дозволить чітко розуміти права і обов'язки суб'єктам господарювання, а також здійснювати превентивні заходи щодо зменшення кількості правопорушень у сфері господарювання та розвантажить судову систему України.

Література

1. Про Концепцію вдосконалення державного регулювання господарської діяльності: Указ Президента України від 03.09.2007 № 816/2007 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/816/2007>

2. Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності: Закон України від 11.09.2003 № 1160-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1160-15>

3. Світовий банк: Україна у рейтингу «Ведення бізнесу в 2017 році» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.afo.com.ua/uk/news/2-general-assessment/1130-world-bank-ukraine-in-the-ranking-doing-business-in-2017>

УДК 502.14(043.2)

Гуцал І. Ю., студентка,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Корнєєв Ю.В., к.ю.н., доцент

МАЙНОВА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЛІСОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Як відомо, ліси є одним із національних багатств нашої держави, проте в умовах сьогодення їх становище є критичним. Під лісовим правопорушенням слід розуміти протиправну дію або бездіяльність (умисну чи необережну), яка завдає шкоди лісам або земельним ділянкам лісового фонду і передбачає юридичну відповідальність винної у цьому особи. Майнова відповідальність за порушення лісового законодавства України полягає у відшкодуванні шкоди, завданої лісопорушенням, яка в данному випадку зводиться до відшкодування збитків. Відповідно до норм Конституції України кожен має право на безпечне життя та здоров'я довкілля та на відшкодування завданої порушенням цього права шкоди (ст. 50) і зобов'язаний не заподіювати шкоди природі та відшкодовувати заподіяні ним збитки [1].

Майнова відповідальність за порушення лісового законодавства – це охоронне правовідношення щодо покладення на особу, вини в заподіянні шкоди лісам як природньому об'єкту, лісовому господарству, правам та законним інтересам власників і користувачів лісових ресурсів, обов'язку компенсування негативних наслідків лісопорушення.

Думки науковців, щодо даного питання розділяються. Різні вчені виділяють два види юридичної відповідальності в сфері порушення лісокористування. Наприклад, Г.В. Тищенко зазначає, що юридична відповідальність застосовується у двох формах, а саме ретроспективній та позитивній. Ретроспективна екологічно-правова відповідальність – це форма юридичної відповідальності в галузі екології, що передбачена законодавством і застосовується за уже скоєні екологічні правопорушення, неправомірну дію чи бездіяльність. Позитивна відповідальність, у контексті екологічного права полягає у правомірній